

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/667/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712210698
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6712210698.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov JUDr. Alexandra Mojša a Mgr. Štefana Baláža, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, IČO: 45 535 108, zastúpeného SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, IČO: 36 862 711, proti odporcovi R. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T., K. XXXX/XX, o zaplatenie 188,84 EUR s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, č. k. 10C/14/2013-63 zo dňa 15. 5. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

Navrhovateľ n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol a vo vzťahu k trovám konania odporcu uviedol, že tento nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že navrhovateľ sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 331,94 EUR spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 28. 7. 2009 do zaplatenia a náhrady trov konania z titulu zmluvnej pokuty dohodnutej v zmluve o pripojení. V priebehu konania vzal navrhovateľ svoj návrh na začatie konania čiastočne späť v časti prevyšujúcej sumu 188,84 EUR spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 188,84 EUR od 28. 7. 2009 do zaplatenia, preto okresný súd uznesením č. k. 10C/14/2013-51 zo dňa 29. 4. 2013 konanie v tejto časti zastavil. V prevyšujúcej časti okresný súd návrh navrhovateľa zamietol z dôvodu dôvodne vznesenej námietky premlčania zo strany opatrovníčky odporcu. Z listinných dôkazov predložených navrhovateľom okresný súd zistil, že odporca čiastočne svoju povinnosť porušil už v mesiaci marec 2009 s tým, že túto si nespĺnil ani v dodatočnej lehote do 30. 4. 2009, resp. v celom rozsahu odporca svoju zmluvnú povinnosť porušil v mesiaci apríl 2009 a túto si nespĺnil ani v dodatočnej lehote do 31. 5. 2009. Trojročná premlčacia doba začala plynúť vtedy, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, najneskôr teda dňa 1. 6. 2009. Návrh na začatie konania bol podaný dňa 10. 7. 2012, t. j. až po uplynutí trojročnej premlčacej doby na uplatnenie práva, preto nepovažoval za potrebné preskúmať všetky zmluvné podmienky uvedené v zmluve o pripojení. Svoje rozhodnutie okresný súd oprel o ustanovenie § 101 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“); o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 s odkazom na § 151 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“) s odôvodnením, že úspešný odporca si právo na náhradu trov konania neuplatnil.

Proti rozsudku okresného súdu podal navrhovateľ včas odvolanie, ktorým navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že návrhu vyhovie v celom rozsahu a prizná mu aj náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania; navrhovateľ uplatnil odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. b), písm. c), písm. d) a písm. f) O. s. p., pretože podľa jeho názoru konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ďalej okresný súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, rovnako okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým

zisteniam a nakoniec, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní navrhovateľ vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania uviedol, že podľa jeho názoru je v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka premlčacia doba v tomto prípade trojročná a začína plynúť nasledujúci deň po dni splatnosti faktúry. Deň splatnosti faktúry č. 7906192402 bol dňa 27. 7. 2009, čo znamená, že faktúra nie je premlčaná až do 27. 7. 2012. Vzhľadom na skutočnosť, že v prejednávanej veci bol návrh na súd podaný dňa 10. 7. 2012, námietka premlčania je v tomto prípade bezpredmetná. Ďalej sa navrhovateľ v podanom odvolaní podrobne zaoberal porušením zásady zmluvnej voľnosti rozhodnutím okresného súdu o uplatnenej zmluvnej pokute, unesením dôkazného bremena v konaní a prijateľnosťou dojednania zmluvnej pokuty v zmluve o pripojení.

Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 544 ods. 1 OZ ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať (§ 100 ods. 1 OZ).

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Odvolanie navrhovateľa nie je podľa názoru odvolacieho súdu dôvodné.

Vzhľadom na odvolacie dôvody navrhovateľa (§ 205 ods. 2 písm. b/, písm. c/, písm. d/ a písm. f/ O. s. p.) odvolací súd najskôr uvádza, že zo spisu okresného súdu nezistil žiadnu inú vadu, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p.); zo spisu ďalej vyplýva, že okresný súd vykonal všetky navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, preto nemožno súhlasiť s tvrdením navrhovateľa, že okresný súd nevykonaním navrhnutých dôkazov neúplne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p.); okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu na základe vykonaných dôkazov dospel aj k správnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.), na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.).

Zo skutkového stavu zisteného okresným súdom vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa T-Mobile Slovensko, a.s., IČO: 35705019, so sídlom v Bratislave, Vajnorská č. 100/A, ako poskytovateľ na jednej strane a odporca ako zákazník na strane druhej podľa § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov uzavreli zmluvu o pripojení Fix zo dňa 12. 3. 2008. Na základe zmluvy sa poskytovateľ zaviazal pre odporcu dodávať telekomunikačné služby dojednané v tejto zmluve na území Slovenskej republiky v programe „Fix 500“. K uvedenej zmluve o pripojení bol medzi rovnakými účastníkmi uzavretý dodatok zo dňa 12. 3. 2008, predmetom ktorého bola aktivácia programu služieb „Fix 500“; ďalej záväzok poskytovateľa zabezpečiť odporcovi predaj zľavneného mobilného telefónu za zľavnenú kúpnu cenu 1 Sk (0,03 EUR) vrátane DPH; odporca sa zaviazal, že po dobu viazanosti 24 mesiacov nepožiada o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopustí takého konania a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by poskytovateľovi vzniklo právo zrušiť zmluvu o pripojení odstúpením od nej alebo právo vypovedať zmluvu o pripojení z dôvodov porušenia povinnosti zo strany odporcu; ďalej sa odporca zaviazal riadne a včas platiť cenu služieb podľa zvoleného programu služieb ako aj riadne a včas realizovať zmluvné dobíjanie minimálne v sume 500 Sk (16,60 SK) mesačne; v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany odporcu a následného vypojenia SIM karty zo strany poskytovateľa účastníci dojednali povinnosť odporcu uhradiť poskytovateľovi zmluvnú pokutu v sume 10.000 Sk (331,94 EUR).

Z listinného dôkazu „Prehľad dobití služby Fix“ vyplýva, že odporca spĺňal požiadavku minimálneho mesačného dobitia do februára 2009, od marca 2009 už mal nedoplatok vo výške 1,53 EUR, v apríli 2009 vo výške 17,53 EUR, na čo ku dňu 28. 4. 2009 migroval zo siete právneho predchodcu navrhovateľa.

Faktúrou č. XXXXXXXXXX zo dňa 8. 7. 2009 splatnou dňa 27. 7. 2009 poskytovateľ T-Mobile Slovensko, a.s., vyúčtoval odporcovi sumu 331,94 EUR z titulu zmluvnej pokuty za zúčtovacie obdobie od 08.06.2009 do 07.07.2009; podľa faktúry celkový predchádzajúci stav účtu odporcu pred vyúčtovaním zmluvnej pokuty (celková dlžná suma) bola 0,- EUR.

Pohľadávka právneho predchodcu navrhovateľa voči odporcovi z titulu zmluvnej pokuty bola predmetom postúpenia na navrhovateľa. Návrh na začatie konania na zaplatenie fakturovanej zmluvnej pokuty doručil navrhovateľ okresnému súdu dňa 10. 7. 2012.

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty v dôsledku dôvodne vznesenej námietky premlčania zo strany ustanovenej opatrovníčky odporcu, keď vychádzal z názoru, že „odporca čiastočne svoju povinnosť porušil už v mesiaci marec 2009 s tým, že túto si nespĺnil ani v dodatočnej lehote do 30. 4. 2009, resp. v celom rozsahu odporca svoju zmluvnú povinnosť porušil v mesiaci apríl 2009 a túto si nespĺnil ani v dodatočnej lehote do 31. 5. 2009; trojročná premlčacia doba začala plynúť vtedy, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, t. j. najneskôr dňa 1. 6. 2009“. Navrhovateľ v podanom odvolaní nesúhlasil s názorom okresného súdu, pretože podľa jeho názoru „trojročná premlčacia doba začína plynúť nasledujúci deň po dni splatnosti faktúry č. 7906192402, ktorou bola vyúčtovaná zmluvná pokuta, t. j. dňa 28. 7. 2009“.

Z uvedeného vyplýva, že na posúdenie dôvodnosti odvolania navrhovateľa bolo potrebné odpovedať na otázku, kedy začína plynúť premlčacia doba na uplatnenie práva na zaplatenie zmluvnej pokuty za porušenie povinnosti odporcu realizovať pravidelné zmluvné dobitie (tzv. kredit) v sume 500 Sk (16,60 EUR) mesačne.

Premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa § 100 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia. Dĺžku premlčacej doby určuje zákon a pod sankciou neplatnosti nemožno túto dobu v občianskoprávných vzťahoch zmeniť ani dohodou strán. Jej uplynutím dochádza k právnym účinkom premlčania (zníženie možnosti vynúteného splnenia práva). Premlčacie doby majú spravidla objektívnu povahu; začínajú od určitej skutočnosti a sú nezávislé od vôle a vedomia dlžníka. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka upravuje všeobecnú premlčaciu dobu. Všeobecnú premlčaciu dobu ustanovuje zákon v dĺžke troch rokov. Občiansky zákonník súčasne ustanovuje objektívny začiatok plynutia premlčacej doby. Trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Tým je objektívne vymedzený začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý je odvodený od slova „mohlo“ a nie od slova „mohol“. Za tento deň sa všeobecne považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohol byť dôvodne podaný návrh na začatie konania na súd (actio nata). Ide o objektívnu možnosť vykonať právo bez zreteľa na to, či oprávnená osoba (veriteľ) by mohol právo subjektívne vykonať alebo nie, t. j. či oprávnený subjektívne vedel alebo nevedel o svojom práve. Možnosť vykonania práva po prvý raz ako začiatok plynutia premlčacej doby nastáva v okamihu, keď sa veriteľ môže oprávnene domáhať na súde splnenia záväzku. Je to vlastne časový moment, keď sa subjektívne právo transformuje do nároku oprávneného. Pokiaľ subjektívne právo nedospelo do štádia nároku, nemôže začať plynúť ani premlčacia doba (actioni non natae non praescribur). Právo mohlo byť prvýkrát vykonané vtedy, ak je spôsobilé na žalobu, t. j. keď možno podať návrh na začatie súdneho konania. Deň, od ktorého začína plynúť premlčacia doba, je totožný s dňom, keď možno po prvý raz podať návrh na začatie konania bez nebezpečenstva, že bude zamietnutý súdom pre predčasnosť (porovnaj Fekete, I.: Občiansky zákonník 1. Veľký Komentár, Bratislava: Eurokódex 2011, str. 496-498). Počiatok plynutia premlčacej doby bude teda závisieť od obsahu záväzku. Z hľadiska obsahu zmluvnej povinnosti odporcu zaplatiť dojednanú zmluvnú pokutu za porušenie povinnosti realizovať pravidelné zmluvné dobitie počas doby viazanosti (24 mesiacov) v sume 500 SK (16,60 EUR) ide o jeho záväzok niečo dať (dare). V prípade záväzkového právneho vzťahu, obsahom ktorého je záväzok niečo dať (dare), začína premlčacia doba plynúť splatnosťou záväzku. Prvým dňom, kedy sa právo mohlo vykonať, je spravidla deň splatnosti pohľadávky. Splatnosť dlhu začína spravidla dňom, keď mal dlžník začať s plnením dlhu. Premlčacia doba tu plynie odo dňa, ktorý nasleduje po dni splatnosti dlhu. Avšak v prípade, že splatnosť dlhu nebola dohodnutá a ani inak určená, začína premlčacia doba plynúť dňom nasledujúcim po tom, keď dlh vznikol. Inak povedané, pre počiatok

plynutia premlčacej doby je v tomto prípade rozhodujúci deň bezprostredne nasledujúci po dni, kedy došlo k vzniku dlhu (teda nie až deň, kedy došlo k splatnosti dlhu). Vyplýva to z toho, že veriteľ môže už nasledujúci deň po vzniku dlhu vyvolať splatnosť dlhu a teda svoje právo aj vykonať. Tento názor je konštantný v staršej právnej teórii (porovnaj napríklad Luby, Š.: Slovenské všeobecné súkromné právo. 1 zväzok, Bratislava: Knižnica Právnickej jednoty 1941, str. 386, ktorý uvádza, že plynutie času pri premlčaní začína v prípade relatívnych právnych nárokov, t.j. aj práva obligačného vtedy, ak sa stali splniteľnými, t.j. actio nata; „ak ale splatnosť závisí od vypovedania pohľadávky veriteľom, potom začne premlčanie od okamžiku vzniku pohľadávky“ alebo Luby, Š.: Občianskoprávny nárok, Bratislava: Právnické štúdie 1958, str. 270) i v tej najnovšej (porovnaj napríklad Fekete, I.: Občiansky zákonník 1. Veľký Komentár, Bratislava: Eurokódex 2011, str. 498); k rovnakému záveru dospela aj judikatúra súdov (porovnaj rozhodnutie bývalého Najvyššieho súdu ČSR sp. zn. 3Cz/99/1981 zo dňa 30.11.1981 uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk pod č. R 28/1984, podľa ktorého „ak nebola doba splnenia dlhu dohodnutá ani inak ustanovená, začína premlčacia doba plynúť nasledujúcim dňom po vzniku dlhu“, ku ktorému sa prihlásila aj aktuálna judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napríklad v rozsudku sp. zn. 1Cdo/25/2003 zo dňa 24.06.2003 uverejnenom v zbierke rozhodnutí pod č. R 91/2004, v rozsudku sp. zn. 1Cdo/148/2004 zo dňa 16.12.2004 alebo v rozsudku sp. zn. 4Cdo/66/2006 zo dňa 26.09.2007 ako aj Najvyššieho súdu Českej republiky napríklad v rozsudku sp. zn. 33Cdo/2634/2008 zo dňa 28.01.2011, v uznesení sp. zn. 28Cdo/2645/2006 zo dňa 22.11.2006, v rozsudku sp. zn. 33Cdo/846/2006 zo dňa 24.07.2008, v rozsudku sp. zn. 33Cdo/2874/2007 zo dňa 26.05.2010, v rozsudku sp. zn. 23Cdo/5143/2008 zo dňa 26.03.2009, v rozsudku sp. zn. 23Cdo/841/2009 zo dňa 18.05.2009 alebo v uznesení sp. zn. 33Cdo/3986/2010 zo dňa 30.08.2012; ojedinelý opačný názor na posudzovanú otázku plynutia premlčacej doby pri neexistencii dohody o splatnosti dlhu zaujal Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 4Cdo/146/2008 zo dňa 31.07.2008 v tom zmysle, že premlčacia doba na uplatnenie práva v takomto prípade začína plynúť až po splatnosti dlhu po výzve veriteľa, s ktorým sa však odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov nestotožňuje a to najmä z dôvodu, že objektívny charakter začiatku plynutia premlčacej doby na uplatnenie práva, ako tento vyplýva z ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, robí závislým na subjektívnom rozhodnutí veriteľa vyvolať alebo nevyvolať splatnosť dlhu cestou výzvy na zaplatenie podľa § 563 Občianskeho zákonníka). Navyše odvolací súd uvádza, že takýto výklad ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka ohľadom počiatku plynutia premlčacej doby na uplatnenie práva na zaplatenie zmluvnej pokuty za porušenie právnej povinnosti v občianskoprávných vzťahoch (v prípade, že nebola dohodnutá jej splatnosť) v zásade korešponduje s počiatkom plynutia premlčacej doby na uplatnenie práva z porušenia právnej povinnosti aj v obchodných záväzkových vzťahoch (§ 393 ods. 1 Obchodného zákonníka; pozri aj Ovečková, O.: Zmluvná pokuta. Druhé, prepracované a doplnené vydanie, Bratislava: IURA EDITION, spol. s r.o. 2011, str. 169). Aj keď Občiansky zákonník nemá takúto výslovnú úpravu, nie je podľa názoru odvolacieho súdu dôvod na zásadne rozdielny prístup - počiatok plynutia premlčacej doby na uplatnenie práva na zaplatenie zmluvnej pokuty za porušenie právnej povinnosti v občianskoprávných vzťahoch (v prípade, že nebola dohodnutá jej splatnosť) je potrebné výkladom stotožniť s počiatkom vzniku práva na jej zaplatenie, ktorý je bezprostredným následkom porušenia konkrétnej právnej povinnosti (tento výsledok je možné dosiahnuť práve aplikáciou ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka tým spôsobom ako ho aplikuje citovaná právna teória a judikatúra na počiatok plynutia premlčacej doby na uplatnenie práva na zaplatenie dlhu, ktorého splatnosť nebola dohodnutá a ani inak určená).

Z obsahu spisu okresného súdu (osobitne zo zmluvy o pripojení v znení dodatku k nej) nevyplýva žiadna dohoda o splatnosti zmluvnej pokuty (z predložených všeobecných podmienok vyplýva len dohoda o fakturácii poskytnutých služieb, medzi ktoré zmluvná pokuta nepatrí; navyše navrhovateľom predložené všeobecné podmienky nadobudli platnosť a účinnosť dňom 1. 2. 2009, preto sa nemôžu vzťahovať na zmluvu o pripojení v znení dodatku uzavretú dňa 12. 3. 2008; z tohto dôvodu odvolací súd vychádza z nepreukázania dohody o splatnosti zmluvnej pokuty). Preto začiatok plynutia premlčacej doby na uplatnenie práva na zaplatenie zmluvnej pokuty spadá na deň nasledujúci po vzniku práva právneho predchodcu navrhovateľa na zmluvnú pokutu. Zo skutkového stavu zisteného okresným súdom vyplýva, že odporca v celom rozsahu nerealizoval minimálne pravidelné zmluvné dobitie už za mesiac marec 2009; právo právneho predchodcu navrhovateľa na zmluvnú pokutu tak vzniklo uplynutím posledného dňa mesiaca marec 2009, t.j. dňa 1. 4. 2009 (na tom podľa názoru odvolacieho súdu nič nemení zmluvné dojednanie v odseku 1 písm. e/ dodatku k zmluve o pripojení, podľa ktorého pri porušení povinnosti realizovať pravidelné zmluvné dobitie v príslušnom zúčtovacom období, t.j. za marec 2009, bol odporca oprávnený toto vykonať ešte do 28 kalendárnych dní nasledujúceho zúčtovacieho obdobia, pretože k porušeniu povinnosti a vzniku práva na zmluvnú pokutu došlo jednoznačne už uplynutím

posledného dňa mesiaca marec 2009, keď aj samotné zmluvné dojednanie hovorí o porušení uvedenej zmluvnej povinnosti odporcu). Premlčacia doba na uplatnenie práva na zaplatenie zmluvnej pokuty tak v zmysle vyššie uvedených právnych záverov začala plynúť dňa 1. 4. 2009 a márne uplynula dňa 1. 4. 2012. Postúpenie časti pohľadávky na zaplatenie zmluvnej pokuty na navrhovateľa nemalo žiadny vplyv na plynutie premlčacej doby (§ 111 Občianskeho zákonníka). Keďže navrhovateľ podal návrh na začatie konania v prejednávanej veci na súd až dňa 10. 7.2012 urobil tak až po uplynutí premlčacej doby na uplatnenie svojho práva. Okresný súd preto správne prihliadol na dôvodne vznesenú námietku premlčania zo strany ustanovenej opatrovníčky odporcu a napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa dôvodne zamietol, a to aj napriek tomu, že nesprávne určil začiatok plynutia premlčacej doby na 1. 6. 2009. Uvedené pochybenie však nemalo žiaden vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku, keď aj v prípade, ak by premlčacia doba na uplatnenie nároku navrhovateľa skutočne začala plynúť dňa 1. 6. 2009, ako to ustálil okresný súd, pri podaní návrhu na začatie konania na okresný súd až dňa 10. 7. 2012, nárok navrhovateľa by rovnako bol premlčaný. Odvolací súd sa totiž plne stotožnil s názorom prvostupňového súdu, že splatnosť faktúry, ktorou právny predchodca navrhovateľa vyúčtoval odporcovi spornú zmluvnú pokutu, nemala žiadny vplyv na plynutie premlčacej doby z dôvodov, ktoré už boli rozoberané vyššie. Z hľadiska hospodárnosti konania nebolo preto aj podľa odvolacieho súdu potrebné bližšie sa zaoberať zmluvnými podmienkami v zmluve o pripojení ako spotrebiteľskej zmluve, resp. platnosťou samotného dojednania o zmluvnej pokute (porovnaj napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 MOBdo/1/2007 zo dňa 27.08.2008).

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 224 ods. 1, v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.. Navrhovateľovi, ktorý si uplatnil právo na náhradu trov odvolacieho konania, a ktorý nebol v odvolacom konaní úspešný, právo na náhradu trov odvolacieho konania nevzniklo. Odporca si trovy odvolacieho konania neuplatnil a ani mu žiadne konkrétne trovy odvolacieho konania nevznikli, a preto odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania odporcu nerozhodoval (§ 151 ods. 1 prvá veta O. s. p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.